

Punkter, hvad der jo var forklarligt nok, idet der ikke tidligere, før Loven af 1888, eksisterede nogen almindelig Fiskerilov her i Landet, og der skulde saaledes gives helt ny Bestemmelser om til Dels ukendte Forhold. Siden den Tid er man vel naaet noget videre ad Erfaringens Vej, men dog næppe saa vidt, at man ikke kan sige, at det jo er ret sandsynligt, at der om nogle Aar atter vil blive Spørgsmaal om Forandringer paa flere eller færre Punkter i, hvad der nu vedtages.

De Forandringer i de gældende Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, ere allerede nævnte i Betænkningen, hvortil jeg derfor kan henvide. Blandt disse Forandringer lægger Udvalget særlig Vægt paa de Bestemmelser, der sigte til Fiskenes Fredning ved Forbud mod, at umoden Fisk fanges og bringes paa Markedet, altsaa inden Fisken har opnaaet nogen Værdi af Betydning. Dette er selvfølgelig til stor Skade for det økonomiske Udbytte af Fiskeriet og stødende mod al rational Fiskeridrift. Men Udvalget anser det ikke fuldt tilstrækkeligt, hvad Forslaget i saa Henseende bestemmer, og har derfor stillet Ændringsforslag om noget skærpede Bestemmelser. Fra Lovgivningens Side har man hidtil, for at fremhjelpe Fiskebestanden, indskrænket sig til Forbud, dels mod Brugen af visse, særlig skadegørende Redskaber og dels mod, at umoden Fisk fanges og bringes frem til Salg. Man har indskrænket sig hertil, sandsynligvis fordi man ikke har kendt andre Midler. Nu foreligger der imidlertid nøjagtige Oplysninger og Undersøgelser fra Biologisk Station, hvorefter det lader sig gøre ogsaa at anvende anden Maade at fremhjelpe Fiskebestanden paa, nemlig den at flytte Fiskeynglen fra Steder, hvor den findes i Mængde, hen til andre Steder, hvor der kun er faa Fisk, men rigelig Næring for mange og i øvrigt fortrinlige Betingelser for deres Trivsel. Der foreligger i saa Henseende Forsøg med at flytte Rødspætteyngel fra Vesterhavet ind i visse Dele af Limfjorden, og det er jo meget sandsynligt, at noget lignende lader sig udføre ogsaa andre Steder i vore Fjorde. Ja, Forstanderen for Biologisk Station gaar endogsaa saa vidt, at han siger, at han anser det for særdeles rimeligt, at Kattegat i Henseende til Rødspættefiskeri kan drives omtrent som en stor Fiskedam. Der foreligger imidlertid ikke noget Bævis hverken med Hensyn til de øvrige Fjorde eller med Hensyn til Kattegat i saa Henseende, men derimod, som jeg allerede nævnte før, for Limfjor-

den. Udvalget har stillet et Forslag i den Henseende, som jeg nærmere vil komme til at berøre ved Omtalen af Ændringsforslagene.

Bortset fra Aalegaardsspørgsmaalet, hvorom der er Uenighed i Udvalget, er Udvalget i øvrigt enigt i at anse de fleste og væsentligste Forandringer i de nugældende Bestemmelser, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag, som Forbedringer. Naar Udvalget alligevel har stillet et ikke ubetydeligt Antal Ændringer, skal jeg bemærke, at de ikke ere af nogen særlig indgribende Natur, for en stor Del af formel Karakter og i øvrigt ikke af særdeles stor Betydning. Udvalget er enigt om alle Ændringerne undtagen paa tre Punkter, og disse tre Punkter tillægges der ikke nogen særlig stor Betydning fra nogen af Siderne.

Det fjerde Punkt, som der er Uenighed om, er Aalegaardsspørgsmaalet, som indeholdes i selve Lovforslaget. Her har et Mindretal paa tre Medlemmer ikke kunnet slutte sig til Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende, uden at man dog har villet stille Ændringsforslag; man forbeholder sig kun sin Stilling til Spørgsmaalet paa senere Trin. De nugældende Bestemmelser om Aalegaardsfiskeriet findes i § 3 i Loven af 5te April 1888 og gaa ud paa, at Retten til Fiskeri i Aalegaard tilkommer udelukkende Ejeren af Kysten, enhver tid for sin Grund, og Fiskeri af andre er kun tilladt, for saa vidt det sker i en saadan Afstand fra Aalegaarden, og de dermed i Forbindelse udsatte Ruser, at det ikke skader Aalegaardsfiskeriet. Det er, som det vil ses, en meget vag Bestemmelse, og den har derfor ogsaa tit givet Anledning til Retstrætter og Tvistigheder mellem Kystejerne og de fri Fiskere. Der har tidligere været gjort Forsøg paa at komme til en anden Ordning, mere klare Bestemmelser om dette Forhold. Folketingets Udvalg, der havde Forslaget angaaende Loven af 5te April 1888 til Behandling, gjorde saaledes et Forsøg, men uden Resultat. Man erklærede herom, at paa Grund af Kysternes Beskaffenhed og Aalenes Vandring i forskellig Afstand fra Kysten, kunde man ikke komme til nogen tilfredsstillende Ordning, idet det, der passede det ene Sted, ikke passede det andet. — Nu foreligger der her i Lovforslaget en Ordning, som Flertallet anser for tilfredsstillende, idet der her gives en klar Bestemmelse om Omfanget af Eneretten, hvor vidt Eneretten strækker sig lige over for de fri Fiskere. Denne Bestemmelse i For-